

Ο Άγιος Δημήτριος ως πρότυπο Κατηχητή και Ιεραποστόλου (Δημήτριος Χοϊλούς, Δρ. Θεολογίας - Εκπαιδευτικός Μ.Ε.)

/ [Πεμπτουσία](#)

Η αναγκαιότητα του κηρύγματος για τη ζωή της εκκλησίας θεμελιώνεται στο παράδειγμα του Κυρίου και των Αποστόλων. Η εντολή του Χριστού προς τους μαθητές Του μετά την Ανάσταση «Πορευθέντες εις τον κόσμον άπαντα κηρύξατε το ευαγγέλιον πάση τη κτίσει» (Μκ. 16,15) είναι σαφής.

Ο άγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος γεννήθηκε περί το 280 – 284 μ.Χ. και μαρτύρησε επί των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού και Μαξιμιανού το 303 μ.Χ.. Αποτέλεσε για την εποχή του την έμπρακτη εφαρμογή της Κυριακής εντολής «Πορευθέντες κηρύξατε το ευαγγέλιον πάση τη κτίσει» (Μκ. 16,15). Κατανοώντας ο ίδιος την αξία της κατήχησης και διάδοσης του μηνύματος του ευαγγελίου για την κοινωνία στην οποία ζούσε ανέλαβε έντονη ιεραποστολική δράση. Με το λόγο του προσέφερε οσμή γνώσεως σε όλους όσοι επιθυμούσαν την κατήχηση τους. Σε μια εποχή πλούσια σε ψεύτικους Θεούς και αρκετά δύσκολη για το χριστιανισμό, ο «σοφώτατος εν διδαχαίς» (Δοξαστικό Αίνων) άγιος Δημήτριος κήρυττε και μαρτυρούσε την πραγματική πίστη στο πρόσωπο του Χριστού ως τον μόνο αληθινό Θεό βυθίζοντας «των ειδώλων την πλάνην, εις χάος»(κάθισμα εορτής). Τολμούσε

να κηρύξει μια απαγορευμένη για την εποχή εκείνη πίστη αδιαφορώντας για το αν θα τον καταγγείλουν στις αρχές ή για το αν τελικά συλληφθεί. Ακολουθώντας πιστά την προτροπή του αποστόλου Παύλου «κήρυξον τον λόγον, επίστηθι ευκαίρως ακαίρως, έλεγξον, επιτίμησον, παρακάλεσον, εν πάση μακροθυμία και διδαχή» (Β΄ Τιμ. 4,2) κήρυττε, “απτοήτω γλώσση”, το μυστήριο της παρουσίας του Χριστού μέσα στον κόσμο, βοηθώντας με αυτό τον τρόπο πολλούς ανθρώπους να επιστρέψουν από την λατρεία των ειδώλων στην αληθινή πίστη του Χριστού.

Στην «Χαλκευτική» στοά της αρχαίας αγοράς της Θεσσαλονίκης, κοντά στον σημερινό ναό της Παναγίας των Χαλκείων, συγκέντρωνε τους νέους της εποχής του και τους δίδασκε όλα όσα χρειάζονταν για την πίστη τους στο Θεό ώστε και εκείνοι αργότερα να δώσουν την δική τους μαρτυρία μέσα στον κόσμο. Γι αυτό και η στοά ονομάζονταν «Καταφυγή», απόδειξη της πνευματικής της σπουδαιότητας ως λιμάνι ευσεβείας.

Το προσωπικό παράδειγμα ζωής αποτελούσε τον τρόπο διδασκαλίας του αγίου. Δίδασκε την οδό της ευσεβείας και με τον τρόπο αυτό με σταθερότητα, σοβαρότητα και συναίσθηση της ευθύνης οδηγούσε τους νέους στον ναό και στην σταδιακή επαφή τους με τη λατρεία.

Ο άγιος Δημήτριος κάτω από τις πιο δυσμενείς και αντίξοες εξωτερικές συνθήκες κατάφερε λόγω και έργω να παρουσιάσει πνευματικό δυναμισμό και τέτοιο ακτινοβόλο μεγαλείο ώστε να θεωρείται σήμερα πρότυπο για οποιοδήποτε επιθυμεί να ασκήσει κατηχητικό-ιεραποστολικό έργο. Η έντονη ιεραποστολική δράση του αγίου Δημητρίου στην πόλη της Θεσσαλονίκης αποτελούσε ιερό καθήκον του σύμφωνα με την σαφή εντολή του Κυρίου προ της Αναλήψεώς Του:

«έσεσθέ μου μάρτυρες εν τε Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης» (Πρξ. 1,8).

Εκεί στην «Χαλκευτική» στοά ήταν που συνελήφθη για να οδηγηθεί στον Μαξιμιανό και να δώσει την μαρτυρία του Χριστού που θα τον οδηγούσε και στο μαρτύριο για το Χριστό. Έτσι αποδείχθηκε πως ο βίος του αγίου Δημητρίου ήταν Χριστομίμητος γι αυτό και αξιώθηκε «λόγχη τρωθέντα, πλευράν ως ο Δεσπότης» (Μεγαλυνάριο).

Ο Θεσσαλονικεύς και Μακεδόνας άγιος Δημήτριος, ένας από τους ενδοξότερους και λαοφιλέστερους αγίους της Ορθοδοξίας, δίδαξε και διδάσκει πάντοτε πολλαπλώς, με την ζωή του, το μαρτύριό του και την μνήμη του. Ο βίος και το μαρτύριο του αγίου Δημητρίου αποτελούν ιδιαίτερη ιεραποστολική πρόσκληση και πρόκληση για όλους τους σημερινούς χριστιανούς. Ο άγιος μας υπενθυμίζει πως το κήρυγμα και η κατήχηση των νέων αποτελεί ιερό καθήκον και βασικό στοιχείο της

ταυτότητας της Εκκλησίας. Ο κάθε χριστιανός καλείται να αναλάβει την ευθύνη του έργου για τη διάδοση του λόγου του Θεού και για την πνευματική οικοδομή και παράκληση των ανθρώπων. Άλλωστε μια Εκκλησία χωρίς ιεραποστολή είναι τελικά μια Εκκλησία χωρίς αποστολή. Ο σύγχρονος άνθρωπος κουρασμένος από τα κηρύγματα χωρίς βάθος και νόημα, αναζητά να διδαχθεί μέσα από το παράδειγμα της ζωής του κήρυκα. Συνεπώς ο κάθε βαπτισμένος χριστιανός καλείται, ακολουθώντας το παράδειγμα του αγίου Δημητρίου, να είναι απόστολος του Χριστού μέσα στον κόσμο και στη κοινωνία που ζει με μαρτυρία κυρίως την προσωπική ζωή και τα έργα αγάπης ως απόδειξη της εν Χριστώ ανακαίνισης των πάντων. Ο επανευαγγελισμός των ανθρώπων που ζούνε μέσα στις σύγχρονες εκκοσμικευμένες κοινωνίες, αποτελεί χρέος του καθενός από εμάς ξεχωριστά ως μαθητές Χριστού και μιμητές του αγίου Δημητρίου. Καλούμαστε λοιπόν με αφορμή την εορτή του αγίου Δημητρίου, να συνεχίσουμε την «λειτουργία μετά την Λειτουργία» και να δίνουμε καθημερινά την μαρτυρία περί της αληθείας της πίστεως ενώπιον του Θεού και των ανθρώπων.